

הקצרה, באופן יחסי, ואחר-כך לסמוך על כוחותינו גם באיכותם וגם בתבונת הקרב כדי שהמעשה הזה של המצרים, מעבר התעלה ונסיון למעבר התעלה ייגמר בכישלון של הרפתקה מאוד מאוד מסוכנת בשבילם. אני, כאמור, אינני רוצה ואינני יכול למסור מספרים, אבל גם בתעלה היו לנו אבידות גם בנפש וגם בעמדות, אולם באופן יחסי זה פחות או יותר כפי ששיערנו שיהיה היום הראשון של הקרב, אשר ייגמר בנצחוננו תוך כדי הימים הקרובים. תודה רבה, ואני מאמין שאפשר לומר בביטחון — גמר חתימה טובה.

מכתב שר החוץ המצרי אל נשיא העצרת הכללית של האו"מ (6.10.1973)

אני מתכבד להביא לשימת-לבך הדחופה את ההצהרה הבאה:

1. ב-06.30 (שעון ניו יורק) היום (שבת, 6.10.73) תקפו יחידות של חיל-האוויר הישראלי כוחות מצריים החונים באזורי אל-זעפראנה ואל-סוחנה במפרץ סואץ, ויחידות צי ישראליות התקרבו לחוף המערבי של מפרץ סואץ מצד השטח המצרי של סיני הכבוש על-ידי ישראל, כתוצאה מן המלחמה שפתחה ב-5.6.67.
2. כוחות מצריים נתונים עתה בפעולות צבאיות נגד הכוחות הישראליים התוקפניים בשטחים הכבושים.
3. ישראל התכוננה לפעולה תוקפנית אחרונה זו על-ידי התוקפנות הצבאית שלה נגד סוריה מתאריך 13.9.73; בעקבות זאת באו תנועות צבאיות ישראליות לכל אורך הקוים הסוריים והלבנוניים.
4. התוקפנות, שהחלה היום לאורך החזיתות המצרית והסורית, היא המשכת מדיניותה של ישראל לספח את השטחים העויביים ולגבש את כיבושם, שמקורה בהתעקשות להשפיל את הערבים ולשבור את כוח רצונם.
5. מאז התוקפנות של יוני 1967, וביחוד מאז הפסקת האש של אוגוסט 1970, נוקטת ישראל מדיניות שיטתית של התעלמות ממגילת האו"מ, מהחלטות האו"מ ומדעת-הקהל העולמית. לכך נוספה מדיניות החותרת להנציח את כיבוש השטחים הערביים, להכשיל ולשבש את כל המאמצים והיוזמות לשלום המכוונים להגשמת החלטת מועצת-הביטחון 242 (1967) ואת תנאי התזכיר של הנציג המיוחד של מזכיר האו"מ ב-8.2.71.
6. כל כוחות השלום בעולם כולו הוקיעו מדיניות ישראלית זו של תוקפנות והתפשטות. הדבר הובע בבירור בהחלטת ארגון אחדות אפריקה ובוועידות הארצות הבלתי-מזדהות. מדיניות ישראל נדחתה גם על-ידי החלטות העצרת הכללית של האו"מ והצבעת מועצת הביטחון ביולי 1973.
7. מצרים, הפועלת מתוך זכות לגיטימית של הגנה עצמית, קוראת לכל העמים והמדינות שוחרי השלום להטיל משקלם כדי לסייע לשים קץ לפעולות התוקפנות הנמשכות של ישראל. מאחר שככל הנראה אי-אפשר לכנס מושב של העצרת הכללית היום, אני מבקש ממך להפיץ הצהרה זו כמסמך של העצרת הכללית.

מוחמד חסן אל-זואיאט
שר החוץ של מצרים

מכתב סגן שר החוץ הסורי אל נשיא העצרת הכללית של האו"מ (6.10.1973)

לפי הוראות ממשלתי אני מתכבד להסב את שימת-לבך הדחופה לכך שבשעה 1400 (שעון סוריה) ב-6.10 (היום) פתחו הכוחות המזוינים הישראליים בתוקפנות צבאית נגד העמדות הקדמיות של סוריה לכל אורך קו הפסקת האש. כוחותינו נאלצו להשיב אש. יחידות של חיל-האוויר הישראלי השתתפו בתוקפנות זו וחדרו למרחב האווירי שלנו באיזור הצפוני של החזית ויצרו באופן זה עימות עם חיל-האוויר שלנו. המערכה עדיין נטושה ביבשה ובאוויר בממדים החושפים את הכוונה של ישראל להילחם מלחמה טוטלית. הגודל של הכוחות הישראליים המשתתפים בהתקפה והתחום הטריטוריאלי של התוקפנות הצבאית הישראלית מוכיחים כי ישראל גמרה אומר לאסור מלחמה כוללת באיזור כדי להשיג התפשטות חדשה בשטח, המכוונת לאילוף הערבים להיכנע לתכתיב הישראלי. דבר זה מוכח